

काकुलापुष्प (का^० + पु^०) m. *Stechapfel* (धुस्तूर) Hār. 107. ÇABDAM. im ÇKDr.

काकुलि m. ein Bein. Çiva's MBh. 13, 1179.

काकुवाक् (wohl schallnachahmend) n. das Kollern im Bauche AV. 9, 8, 11.

काकुी f. N. einer Pflanze, *Wrightia antidysenterica* R. Br. (कुटज), RĀGĀN. im ÇKDr.

काकूयं patron. von ककूय gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112.

काकुटि patron. von ककुट gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. काकुटि Ind. St. 3, 473.

1. कि pron. Stamm, Nebenform von क und कु, erhalten in किम्, कि-यत्, किस्, कीदत्, कीदृष्, कीदृश, कीवत्.

2. कि ved. Verbalwurzel Dātur. 23, 19; s. चि. आकाय्य, wobei wir auf कि verwiesen haben, gehört wohl zu 2. का.

किंयु (von किम्) adj. was begehrend: किंयुर्विप्रौ नृद्यौ बोक्वती RV. 3, 33, 4.

किराजन् (किम् + राजन्) m. ein schlechter König P. 2, 1, 64, Sch. Vop. 6, 89.

किंरूप (किम् + रूप) adj. von welcher Gestalt MBh. 1, 1327. PĀNĪKĀT. 238, 13.

किंवदन्त m. N. eines Dämons, welcher den Kindern nachstellt, Pār. GRH. 1, 16 in Z. d. d. m. G. 7, 331. — Zusammenges. aus किम् + वदन्त = वदन्त, oder die entsprechende masc. Form zu किंवदन्ति.

किंवदन्ति (किम् + वदन्ति, 3. pl. praes. von वद्) f. Gerede der Leute, Gerücht, Sage BHAR. zu AK. im ÇKDr. Belegbar ist nur die Form ० वदन्ती Uṇ. 3, 50. AK. 4, 1, 5, 7. H. 239. इति व्याधानां मुखात्किंवदन्ती श्रूयते Hit. 39, 7. अस्ति किलैषा किंवदन्ती अत्रास्माकं कुले कालरात्रिकल्पा विद्या नाम रातसी समुत्पत्स्यत इति PRAB. 11, 2, 6. 23, 6. DHŪRTAS. 78, 4.

किंवत् (von किम्) adj. P. 8, 2, 9, Sch. Vop. 7, 28. poor, mean, insignificant WILS.

किंवराट्का (किम् + व^०) adj. der da sagt: was ist eine Cypraea moneta? d. i. der eine so kleine Münze gar nicht beachtet Hit. II, 87. — Vgl. किंताण.

किंविद् (किम् + विद्) adj. was wissend ÇĀNKH. Br. in Ind. St. 2, 304, N. 3.

किंवीर्य (किम् + वीर्य) adj. von welcher Kraft: किंवीर्या रत्नसास्ते R. 1, 22, 12. 3, 38, 2.

किंवृत् (किम् + वृत्) adj. der da sagt: was ist das Benehmen? d. i. der seinem Benehmen gar keine Aufmerksamkeit zuwendet: चतुर्माण्डलावस्थानं नाम सिंहुस्य सिंहानुयायिनः काकूका किंवृत्ताश्च PĀNĪKĀT. 9, 15.

किंव्यापार (किम् + व्या^०) adj. welcher Beschäftigung nachgehend ÇĀK. Ch. 130, 8.

किंशोर (किम् + शोर) 1) die Grannen am Getraide, m. Uṇ. 1, 4 (vgl. P. 6, 2, 139). AK. 2, 9, 21. 3, 4, 25, 165. H. 1181. an. 3, 538. MED. r. 137. neutr. AIR. Br. 2, 9. — 2) m. Pfeil Uṇ. AK. 3, 4, 25, 165. H. an. MED. — 3) m. Reiher MED.

किंशिल (किम् + शिला) adj. in steinigem Lande —, Geröllboden befindlich VS. 16, 13. TS. 5, 5, 9, 2. ÇĀTAR. Uṇ. in Ind. St. 2, 41, N. 2.

किंशील (किम् + शील) adj. welche gewohnte Art zu sein habend MBh. 1, 1327.

किंशुक (किम् + शुक) m. *Butea frondosa* Roxb., ein Baum mit schmetterlingsförmigen rothen Blüten, AK. 2, 4, 2, 10. H. 1136. Hār. 107. M. 8, 246. N. (BOPP) 12, 3. R. 2, 56, 6. 3, 21, 20. 79, 33. 5, 17, 4. 15. SUÇR. 1, 22, 9. 110, 6. 214, 17. R. 6, 19. किंशुकैः शुक्रमुखच्छविभिः 20. ते — वक्षुशोभन्त पुष्पिता इव किंशुकाः MBh. 3, 8815. 16124. 13, 1982. 2798. तयोः कृतत्रणौ देहौ प्रप्रभाते मरुत्मानोः । पुष्पिताविव निष्पत्रौ यथा शात्मलि-किंशुकौ ॥ R. 6, 68, 31. अविज्ञाय फलं यो हि कर्म वेवानुधावति । स शोचेत्पलवेलायां यथा किंशुकसेवकः ॥ DAÇ. 1, 8. रूपयौवनसंपन्ना विशालकुलसंभवाः । विद्याकीना न शोभन्ते निर्गन्धा इव किंशुकः ॥ KĀN. 7. neutr. die Blüthe SUÇR. 1, 224, 1. किंशुकवर्णाम R. 5, 52, 14. किंशुकादक ein Aufguss auf die Blüthen, der zum Färben gebraucht wird, SUÇR. 2, 2, 5. Nach RĀGĀN. im ÇKDr. ist किंशुक auch = नन्दीवृत्. — Vgl. पलाश und मुकिंशुक.

किंशुनुक P. 6, 3, 117. m. eine Varietät von किंशुक ÇABDAM. im ÇKDr. किंशुनुकागिरि (mit Dehnung des Auslauts) N. pr. eines Berges P. 6, 3, 117.

किंस ved.: किसः (sic) किंसः gaṇa सवनादि zu P. 8, 3, 110. किंसं किंसम् v. l. für किसं किसम् ebend.

किंसखि (किम् + स^०) m. ein schlechter Freund P. 2, 1, 64, Sch.

किंस्त्य n. eine best. Frucht (?): किंस्त्यादीनि लोहितनखणं च संतु-
द्याभिनिष्ठीवति KAUÇ. 31.10.30.

किकि f. SIDDH. K. 247, b. ult. (ist viell. किखि zu lesen?). 1) m. = कि-
किदीवि ÇABDAM. im ÇKDr. — 2) m. Kokospalme (नारिकेल) RĀGĀN. im ÇKDr.

किकिदिव m. der blaue Holzhäher ÇABDAM. im ÇKDr. (unter किकी-
दिवि); किकिदिवि m. ÇABDAM. किकिदिविना P. 7, 3, 109, Vārtt., Sch.;
किकिदीर्वि m. H. 1329, Sch. ÇABDAM. im ÇKDr. (unter किकीदिवि).
RV. 10, 97, 13. ein anderes Thier ist damit viell. bezeichnet TS. 5, 6, 22,
1 (किकिदिवि; 2te Hand: ० दीवि:). ved. किकिदीव्या P. 7, 3, 109, Vārtt.,
Sch. किकिदीविना Uṇ. 4, 57.

किकिन् m. oder किकी f. dass. SvĀMIN zu AK. im ÇKDr. (unter कि-
कीदिवि).

किकिरा (schallnachahmend) mit कर् zerreißen, zerfetzen: आ रिख
किकिरा कृणु पणीनां हृदया RV. 6, 33, 7. हृदयमा रिख किकिरा कृणु
8. — Vgl. ककनाकृत.

किकीदिव m. = किकिदिव ÇABDAM. im ÇKDr., किकीदिवि m. Uṇ. 4,
57. AK. 2, 5, 16. H. 1329.; किकीदीवि m. ÇABDAM. im ÇKDr. BHAR. zu
AK. im ÇKDr. (unter किकीदिवि).

किक्किटा onomatop., gebraucht in einer Anrufung: किक्किटा ते मनः
प्रजापतेये स्वाहा TS. 3, 4, 2, 1. किक्किटाकारं (mit dem Ausruf किं^०) नु-
होति किक्किटाकारेण वै ग्राम्याः पशवो रमन्ते प्रारण्याः पतन्ति 3, 5.

किक्किश m. ein best. Wurm, welcher den Haaren, Nägeln und Zäh-
nen verderblich ist, SUÇR. 2, 310, 9 (किक्किश).

किक्किसाद् m. eine Art Schlange SUÇR. 2, 263, 18.

किक्कस m. Theile des zerriebenen Kornes, Schrot, Grtes AIR. Br. 2, 9.

किखि 1) m. Affe TRIK. 2, 3, 7. BHŪRIPR. im ÇKDr. — 2) f. eine kleine
Schakalart; Fuchs TRIK. 2, 5, 8. H. 1290.